

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/57

URBROJ: 65-23-7

Zagreb, 8. rujna 2023.

P.Z.E. br. 523

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 7. rujna 2023. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca, državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i dr. sc. Davora Zoričića te ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/54
URBROJ: 50301-05/16-23-11

Zagreb, 7. rujna 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca, državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i dr. sc. Davora Zoričića te ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu.

3
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

Zagreb, rujan 2023.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22. i 33/23.), u članku 2. stavku 1. iza podstavka 13., umjesto točke stavlja se zarez i dodaje podstavak 14. koji glasi:

„- Direktiva Vijeća (EU) 2020/284 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga (SL L 62, 2.3.2020.).“.

Članak 2.

U članku 5. stavku 1. točki a) riječi: „i e)“ zamjenjuju se riječima: „i f)“.

Članak 3.

U članku 7. stavku 4. riječi: „21,24 eura“ zamjenjuju se riječima: „22,00 eura“.

Članak 4.

U članku 33. stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) U slučaju opoziva ili različitih vrsta popusta porezni obveznik koji je obavio isporuku može umanjiti poreznu osnovicu pod uvjetom da poreznog obveznika kojemu je isporučeno dobro ili obavljena usluga obavijesti o provedenom ispravku.“.

Iza stavka 7. dodaju se novi stavci 8. do 11. koji glase:

„(8) Porezna osnovica za obavljenju isporuku može se umanjiti na način propisan stavkom 7. ovoga članka i u slučaju nemogućnosti naplate cijelog ili dijela dospjelih potraživanja koja nisu naplaćena dulje od jedne godine.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka porezni obveznik može provesti umanjenje porezne osnovice u roku od šest mjeseci od dana nastanka prava na umanjenje, ako su obavljene radnje pažnjom dobrog gospodarstvenika. Porezni obveznik mora imati dokaze da je poduzeo radnje u svrhu naplate dospjelog potraživanja, osobito da se za dospjela potraživanja vodi ovršni postupak ili su utužena na sudu ili je postignuta nagodba s dužnikom koji nije povezana osoba u smislu stavka 13. ovoga članka, ili da na drugi način dokaže da je zahtijevao naplatu potraživanja od svog kupca.

(10) Ako porezni obveznik nakon umanjenja porezne osnovice naknadno djelomično ili u cijelosti naplati potraživanje za obavljenju isporuku obavezan je u odgovarajućem iznosu povećati poreznu osnovicu.

(11) Porezni obveznik koji je ispravio poreznu osnovicu u skladu sa stavkom 8. ovoga članka, obavezan je o obavljenom ispravku obavijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave u roku za podnošenje prijave PDV-a za razdoblje oporezivanja u kojem je ispravak obavljen.“.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 12.

U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 13. riječi: „stavka 10.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 14.“.

Dosadašnji stavci 10. i 11. postaju stavci 14. i 15.

U dosadašnjem stavku 12. koji postaje stavak 16. iza riječi: „osnovici“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „ispravku porezne osnovice i sadržaju obavijesti Poreznoj upravi o obavljenom ispravku porezne osnovice.“.

Članak 5.

U članku 45. stavku 2. točki b) riječi: „98,21 eura“ zamjenjuju se riječima: „100,00 eura“.

Članak 6.

U članku 48. stavku 2. riječi: „i e)“ zamjenjuju se riječima: „i f)“.

Članak 7.

U članku 63. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Porezni obveznik mora u odgovarajućem iznosu ispraviti odbitak pretporeza korištenog za primljenu isporuku dobra ili usluge, ako je isporučitelj za tu isporuku naknadno ispravio poreznu osnovicu i PDV u skladu s odredbama članka 33. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona. Porezni obveznik ispravak odbitka pretporeza obavlja u razdoblju oporezivanja u kojem je od isporučitelja primio obavijest o ispravku porezne osnovice iz članka 33. stavka 7. ovoga Zakona.

(4) Ako porezni obveznik u slučaju iz članka 33. stavka 8. ovoga Zakona ne ispravi odbitak pretporeza na način propisan stavkom 3. ovoga članka, nadležna ispostava Porezne uprave zadužuje ga za odgovarajući iznos korištenog odbitka pretporeza koji je bio dužan ispraviti o čemu donosi rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.“.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 5. i 6.

Članak 8.

U članku 64. stavku 4. riječi: „132,72 eura“ zamjenjuju se riječima: „135,00 eura“.

Članak 9.

U članku 77. stavku 5. točki a) riječi: „stavcima 1.“ zamjenjuju se riječima: „stavkom 1.“.

Članak 10.

Iza članka 83. dodaje se naziv iznad članka i članci 83.a do 83.d koji glase:

„6. Obveze pružatelja platnih usluga

Članak 83.a

U vezi s člancima 83.b do 83.d ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. „pružatelj platnih usluga” je pružatelj platnih usluga bilo koje kategorije iz članka 7. stavka 1. točaka od 1. do 5. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),
2. „platna usluga” je bilo koja poslovna aktivnost iz članka 4. točaka od 3. do 6. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),
3. „plaćanje” je, uzimajući u obzir isključenja iz članka 5. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.), „platna transakcija” iz članka 3. stavka 1. točke 33. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.) ili „novčana pošiljka” iz članka 3. stavka 1. točke 25. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),
4. „platitelj” je „platitelj” iz članka 3. stavka 1. točke 31. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),
5. „primatelj plaćanja” je „primatelj plaćanja” iz članka 3. stavka 1. točke 44. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),
6. „matična država članica” je „matična država članica” iz članka 3. stavka 1. točke 21. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),
7. „država članica domaćin” je „država članica domaćin” iz članka 3. stavka 1. točke 6. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),
8. „račun za plaćanje” je „račun za plaćanje” iz članka 3. stavka 1. točke 48. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),
9. „IBAN” je „IBAN” iz članka 2. točke 15. Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30.3.2012.),
10. „BIC” je „BIC” iz članka 2. točke 16. Uredbe (EU) br. 260/2012. Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30.3.2012.).

Članak 83.b

(1) Pružatelj platnih usluga mora voditi dovoljno detaljnu evidenciju primatelja plaćanja i plaćanja u vezi s platnim uslugama koje obavlja za svako kalendarsko tromjesečje kako bi se nadležnim tijelima država članica omogućilo provođenje kontrola nad isporukama dobara i usluga koje se u skladu s odredbama o mjestu oporezivanja iz članaka 12. do 28. ovoga Zakona smatraju izvršenima u državi članici kako bi se ostvario cilj suzbijanja prijevара u vezi s PDV-om.

(2) Obveza iz stavka 1. ovoga članka odnosi se samo na platne usluge koje se obavljaju u vezi s prekograničnim plaćanjima. Plaćanje se smatra prekograničnim kada se platitelj nalazi u jednoj državi članici, a primatelj plaćanja se nalazi u drugoj državi članici, na trećem teritoriju ili u trećoj zemlji.

(3) Obveza pružatelja platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se ako pružatelj platnih usluga tijekom kalendarskog tromjesečja istom primatelju plaćanja obavi platne usluge koje predstavljaju više od 25 prekograničnih plaćanja.

(4) Broj prekograničnih plaćanja iz stavka 3. ovoga članka izračunava se uzimajući u obzir platne usluge koje pružatelj platnih usluga obavi po državi članici i po identifikacijskoj oznaci iz članka 83.c stavka 2. ovoga Zakona. Ako pružatelj platnih usluga ima informaciju da primatelj plaćanja ima više identifikacijskih oznaka, izračun se provodi po primatelju plaćanja.

(5) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na platne usluge koje obavljaju pružatelji platnih usluga platitelja u vezi s bilo kojim plaćanjem pri kojem se barem jedan pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja nalazi u državi članici, što pokazuje BIC pružatelja platnih usluga ili bilo koja druga poslovna identifikacijska oznaka kojom se pružatelj platnih usluga i gdje se on nalazi nedvosmisleno identificiraju. Pružatelji platnih usluga platitelja bez obzira na to uključuju te platne usluge u izračun iz stavka 3. ovoga članka.

(6) Ako se primjenjuje obveza za pružatelje platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka:

a) evidenciju vodi pružatelj platnih usluga u elektroničkom obliku tijekom razdoblja od tri kalendarske godine od kraja kalendarske godine u kojoj je plaćanje izvršeno

b) evidencija se u skladu s člankom 24.b. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010.) stavlja na raspolaganje matičnoj državi članici pružatelja platnih usluga ili državi članici domaćinu ako pružatelj platnih usluga obavlja platne usluge u državama članicama koje nisu matična država članica.

Članak 83.c

(1) U svrhu primjene članka 83.b stavka 2. ovoga Zakona i iznimno od odredbi o mjestu oporezivanja iz članaka 12. do 28. ovoga Zakona, smatra se da se platitelj nalazi u državi članici kojoj odgovara:

a) IBAN račun za plaćanje platitelja ili bilo koja druga identifikacijska oznaka kojom se platitelj nedvosmisleno identificira i kojom se daje informacija gdje se on nalazi, ili ako nedostaju takve identifikacijske oznake

b) BIC ili bilo koja druga poslovna identifikacijska oznaka kojom se pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime platitelja nedvosmisleno identificira i kojom se daje informacija gdje se on nalazi.

(2) U svrhu primjene članka 83.b stavka 2. ovoga Zakona smatra se da se primatelj plaćanja nalazi u državi članici, na trećem teritoriju ili u trećoj zemlji kojoj odgovara:

a) IBAN račun za plaćanje primatelja plaćanja ili bilo koja druga identifikacijska oznaka kojom se primatelj plaćanja nedvosmisleno identificira i kojom se daje informacija gdje se on nalazi, ili ako nedostaju takve identifikacijske oznake

b) BIC ili bilo koja druga poslovna identifikacijska oznaka kojom se pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja nedvosmisleno identificira i kojom se daje informacija gdje se on nalazi.

Članak 83.d

(1) Evidencija koju u skladu s člankom 83.b ovoga Zakona vode pružatelji platnih usluga sadržava sljedeće informacije:

a) BIC ili bilo koju drugu poslovnu identifikacijsku oznaku kojom se pružatelj platnih usluga nedvosmisleno identificira

b) ime ili naziv primatelja plaćanja kako je navedeno u evidenciji pružatelja platnih usluga

c) ako je dostupan, bilo koji identifikacijski broj za PDV ili neki drugi nacionalni porezni broj primatelja plaćanja

d) IBAN ili, ako IBAN nije dostupan, bilo koju drugu identifikacijsku oznaku kojom se primatelj plaćanja nedvosmisleno identificira i kojom se daje informacija gdje se on nalazi

e) BIC ili bilo koju drugu poslovnu identifikacijsku oznaku kojom se pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja nedvosmisleno identificira i kojom se daje informacija gdje se on nalazi kada primatelj plaćanja prima sredstva, a sam nema račun za plaćanje

f) ako je dostupna, adresu primatelja plaćanja, kako je navedena u evidenciji pružatelja platnih usluga

g) detalje svih prekograničnih plaćanja kako je navedeno u članku 83.b stavku 1. ovoga Zakona

h) detalje svih povrata plaćanja koji su utvrđeni kao povezani s prekograničnim plaćanjima iz točke g) ovoga stavka.

(2) Informacije iz stavka 1. točaka g) i h) ovoga članka sadržavaju sljedeće pojedinosti:

a) datum i vrijeme plaćanja ili povrata plaćanja

b) iznos i valutu plaćanja ili povrata plaćanja

c) državu članicu podrijetla plaćanja koje je primio primatelj plaćanja ili koje je primljeno u njegovo ime, državu članicu koja je odredište isplate povrata, kako je primjenjivo, te informacije s pomoću kojih je utvrđeno podrijetlo ili odredište plaćanja ili povrata plaćanja u skladu s člankom 83.c ovoga Zakona

d) svaku referentnu oznaku kojom se plaćanje nedvosmisleno identificira

e) ako postoji, informaciju o tome je li plaćanje inicirano u fizičkom poslovnom prostoru trgovca.”.

Članak 11.

U članku 84. stavku 2. riječi: „106.178,25 eura“ zamjenjuju se riječima: „110.000,00 eura“.

Članak 12.

U članku 85. iza stavka 12. dodaje se novi stavak 13. koji glasi:

„(13) Porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a uz prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka podnosi elektroničkim putem i obavijest o obavljenom ispravku porezne osnovice. Iznimno, obavijest o obavljenom ispravku porezne osnovice u papirnatom obliku podnosi porezni obveznik koji prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku prema stavku 9. ovoga članka.“.

Dosadašnji stavak 13. postaje stavak 14.

Članak 13.

U članku 88. stavku 3. točki d) riječi: „stavkom 7.“ zamjenjuju se riječima: „stavcima 7. i 8.“.

Članak 14.

U članku 90. stavku 1. riječi: „39.816,84 eura“ zamjenjuju se riječima: „40.000,00 eura“.

Članak 15.

U članku 131. stavku 1. iza točke 29., umjesto točke stavlja se zarez i dodaju točke 30. do 33. koje glase:

„30. ne stavi na raspolaganje ili ne stavi na raspolaganje u roku propisanom člankom 24.b Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost evidenciju primatelja plaćanja i plaćanja u vezi s platnim uslugama koje obavlja ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 83.b stavak 1. i članak 83.d),

31. ne poveća poreznu osnovicu ako naknadno djelomično ili u cijelosti naplati potraživanje za obavljenу isporuku (članak 33. stavak 11.),

32. ne obavijesti ili ne obavijesti u propisanom roku nadležnu ispostavu Porezne uprave o obavljenom ispravku porezne osnovice zbog nemogućnosti naplate cijelog ili dijela dospjelih potraživanja (članak 33. stavak 12.),

33. ne ispravi odbitak pretporeza korištenog za primljenu isporuku dobra ili usluge, a isporučitelj je za tu isporuku naknadno ispravio poreznu osnovicu i PDV (članak 63. stavak 3.).“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 16.

Na račune izdane do dana stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuju se odredbe o ispravku porezne osnovice iz članka 33. stavka 7. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22. i 33/23.).

Članak 17.

Porezni obveznici koji u 2023. godini ostvare vrijednost isporuka dobara i usluga uključujući PDV manju od 110.000,00 eura mogu se do 15. siječnja 2024. odlučiti za podnošenje prijave za razdoblje oporezivanja od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju.

Članak 18.

(1) Porezni obveznici koji u 2023. godini ostvare vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga iz članka 90. stavaka 5. i 6. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22. i 33/23.) veću od 40.000,00 eura (bez PDV-a) obvezni su se od 1. siječnja 2024. upisati u registar obveznika PDV-a.

(2) Porezni obveznici koji u 2023. godini ne ostvare isporuke iz stavka 1. ovoga članka veće od 40.000,00 eura mogu do 15. siječnja 2024. podnijeti zahtjev za brisanje iz registra obveznika PDV-a nadležnoj ispostavi Porezne uprave ili u tome roku pisanim putem zatražiti da se na njih primjenjuju odredbe članka 90. stavka 3. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22. i 33/23.).

(3) Porezni obveznici koji u 2023. godini ne ostvare isporuke iz stavka 1. ovoga članka veće od 40.000,00 eura ostaju do isteka roka od tri kalendarske godine porezni obveznici ako su bili upisani u registar obveznika PDV-a na vlastiti zahtjev.

Članak 19.

Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 79/13., 85/13., 160/13., 35/14., 157/14., 130/15., 1/17., 41/17., 128/17., 1/19., 1/20., 1/21., 73/21., 41/22., 133/22. i 43/23.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 20.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2024.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Republika Hrvatska postala je 1. srpnja 2013. država članica Europske unije te je zbog usklađivanja propisa na području oporezivanja porezom na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) donesen novi Zakon o porezu na dodanu vrijednost koji je stupio na snagu 1. srpnja 2013., a objavljen je u „Narodnim novinama“, broj 73/13. Zakon je usklađen s Direktivama koje uređuju oporezivanje PDV-om.

Sustav oporezivanja PDV-om temelji se na primjeni opće stope PDV-a 25%, dvije snižene stope 5% i 13% i stopi 0%. Za upis u registar obveznika PDV-a primjenjuje se prag u iznosu od 39.816,84 eura koji obuhvaća vrijednost oporezivih isporuka dobara ili usluga u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 115/16.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2017. propisana je preraspodjela između stope PDV-a od 25% i 13% na određena dobra i usluge. Nadalje propisane su odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2018., a odnose se na:

- omogućavanje odbitka 50% pretporeza za nabavu ili najam osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz čija vrijednost ne prelazi 400.000,00 kuna uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima
- povećanje praga za ulazak u sustav PDV-a na 300.000,00 kuna
- primjenu obračunske kategorije PDV-a pri uvozu dobara (određenih strojeva i opreme).

Također, propisane su i odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2019., a odnose se na oporezivanje vrijednosnih kupona u skladu s Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1.7.2016.).

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 106/18.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2019. radi smanjenja regresivnog utjecaja PDV-a, propisano je:

- oporezivanje sniženom stopom PDV-a od 5% svih lijekova (receptnih i bezreceptnih) te isporuka knjiga i novina koje izlaze dnevno, neovisno o obliku u kojem se isporučuju
- proširenje primjene stope PDV-a od 13% na: sve novine i časopise koji izlaze periodično, neovisno o obliku u kojem se isporučuju, dječje pelene, isporuku živih životinja, isporuku svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda, isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda od mesa, isporuku žive ribe te svježe ili rashlađene ribe, rakova, mekušaca i ostalih vodenih beskraljeznjaka, isporuku svježeg ili rashlađenog povrća, korijena i gomolja, isporuku svježeg i suhog voća i orašastih plodova, isporuku svježih jaja peradi (u ljuscima), te usluge i povezana autorska prava pisaca, skladatelja i umjetnika izvođača koji su članovi odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju tu djelatnost prema posebnim propisima iz područja autorskog i srodnih prava te uz prethodno odobrenje središnjeg državnog tijela nadležnog za intelektualno vlasništvo
- ukidanje vrijednosnog praga u iznosu od 400.000,00 kuna vezano za odbitak 50% pretporeza kod osobnih automobila

- upisivanje u registar obveznika PDV-a temeljem oporezivih isporuka u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini
- primjena prijenosa porezne obveze u tuzemstvu za isporuku betonskog čelika i željeza te proizvoda od betonskog čelika i željeza (armatura)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455).

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 121/19.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2020. propisano je:

- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7. 12. 2018.)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL L 83, 25. 3. 2019.)
- smanjenje stope PDV-a na 13% za pripremanje i usluživanje jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom popisu
- izjednačavanje primjene oslobođenja od plaćanja PDV-a za isporuke u okviru određenih djelatnosti od javnog interesa kada iste obavljaju osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti
- povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama s 3 na 7,5 milijuna kuna.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 138/20.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2021. propisano je:

- daljnje usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu (SL L 310, 2. 12. 2019.)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (SL L 336, 30. 12. 2019.)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2020/1756 od 20. studenoga 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu identifikacije poreznih obveznika u Sjevernoj Irskoj (SL L 396, 25. 11. 2020.)
- povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama na 15 milijuna kuna
- proširenje mogućnosti primjene obračunske kategorije PDV-a pri uvozu.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 39/22.) koji je stupio na snagu 1. travnja 2022. propisano je:

- oporezivanje PDV-om po stopi od 5% isporuke prirodnog plina obavljene u razdoblju od 1. travnja 2022. do 31. ožujka 2023.

- smanjenje stope PDV-a s 25% i 13% na 5% za dječju hranu, jestiva ulja i masti, maslac i margarin, isporuku živih životinja, isporuku svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda, isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda od mesa, isporuku žive ribe te svježe ili rashlađene ribe, rakova, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, isporuku svježeg ili rashlađenog povrća, korijena i gomolja, isporuku svježeg i suhog voća i orašastih plodova, isporuku svježih jaja peradi (u ljusci), sadnice i sjemenje, gnojiva i pesticide, hranu za životinje te ulaznice za koncerte, sportska i kulturna događanja
- proširenje primjene snižene stope PDV-a od 13% na prirodni plin i grijanje iz toplinskih stanica, ogrjevno drvo, pelet, briket i sječku te menstrualne potrepštine
- da podaci o tome da je porezni obveznik znao ili morao znati da sudjeluje u transakcijama čija je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a ne predstavljaju povredu porezne tajne.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 113/22.) koji je stupio na snagu 1. listopada 2022. propisano je:

- oporezivanje PDV-om po stopi od 5% isporuke grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke, koje su obavljene u razdoblju od dana stupnja na snagu toga Zakona do 31. ožujka 2023.
- oporezivanje PDV-om po stopi 0% isporuke i ugradnje solarnih ploča na privatne stambene objekte, prostore za stanovanje te javne i druge zgrade koje se koriste za aktivnosti od javnog interesa te isporuka i ugradnja solarnih ploča u blizini takvih objekata, prostora i zgrada.

Također, provedena je i izmjena odredbi povezanih s kunom radi uvođenja eura, koje su stupile na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, odnosno 1. siječnja 2023.

Zakonom o izmjeni Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 33/23.) koji je stupio na snagu 1. travnja 2023. produljuje se primjena snižene stope PDV-a od 5% za isporuku prirodnog plina uključujući naknade vezane uz tu isporuku, grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke do 31. ožujka 2024.

Važeći Zakon o porezu na dodanu vrijednost usklađen je s Direktivom Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, stoga je potrebno daljnje usklađivanje s Direktivom Vijeća (EU) 2020/284 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga.

Potrebno je pojednostaviti način ispravka porezne osnovice, posebice u slučaju nemogućnosti naplate potraživanja. Također, u važećem Zakonu o porezu na dodanu vrijednost pojedini iznosi izračunani su uz primjenu općih pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22. - ispravak, u daljnjem tekstu: Zakon o uvođenju eura) te su propisani u eurima i centima.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

U skladu s obvezama preuzetim pristupanjem Republike Hrvatske u Europsku uniju, a radi implementiranja pravne stečevine Europske unije u nacionalno zakonodavstvo na području PDV-a, ovim izmjenama i dopunama Zakona predlaže se:

- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2020/284 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga radi suzbijanja prekograničnih prijevара u vezi s PDV-om do kojih dolazi zbog izbjegavanja plaćanja obveze PDV-a od strane dijela poreznih obveznika koji obavljaju prekogranične isporuke
- izmjena odredbi o ispravku porezne osnovice
- izmjena odredbi kojima su propisani iznosi u eurima koji su izračunani uz primjenu općih pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Navodi se akt Europske unije, odnosno izmjena Direktive Vijeća 2006/112/EZ s čijim se odredbama Zakon usklađuje.

Uz članak 2.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 3.

Propisuje se zamjena iznosa od 21,24 eura koji je izračunan uz primjenu općih pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura iznosom od 22,00 eura radi lakše primjene.

Uz članak 4.

Propisuje se da u slučaju opoziva ili različitih vrsta popusta porezni obveznik koji je obavio isporuku može umanjiti poreznu osnovicu pod uvjetom da poreznog obveznika kome je isporučeno dobro ili obavljena usluga obavijesti o provedenom ispravku.

Također propisuje se da se porezna osnovica može umanjiti na isti način i u slučaju nemogućnosti naplate cijelog ili dijela dospjelih potraživanja koja nisu naplaćena dulje od jedne godine te da je porezni obveznik o obavljenom ispravku obavezan obavijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave u roku za podnošenje prijave PDV-a za razdoblje oporezivanja u kojem je ispravak obavljen. Predlaže se da u tom slučaju porezni obveznik može provesti umanjenje porezne osnovice u roku od šest mjeseci od dana nastanka prava na umanjenje, ako su obavljene radnje pažnjom dobrog gospodarstvenika pri čemu porezni obveznik mora imati dokaze da je poduzeo radnje u svrhu naplate dospjelog potraživanja, osobito da se za dospjela potraživanja vodi ovršni postupak ili su utužena na sudu ili je postignuta nagodba s dužnikom koji nije povezana osoba, ili na drugi način dokazati da je zahtijevao naplatu potraživanja od svog kupca.

Također predlaže se da ako porezni obveznik nakon umanjenja porezne osnovice naknadno djelomično ili u cijelosti naplati potraživanje za obavljenу isporuku obavezan je u odgovarajućem iznosu povećati poreznu osnovicu.

Propisuje se da ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ispravka porezne osnovice i sadržaj obavijesti Poreznoj upravi o obavljenom ispravku porezne osnovice.

Uz članak 5.

Propisuje se zamjena iznosa od 98,21 eura koji je izračunan uz primjenu općih pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura iznosom od 100,00 eura radi lakše primjene.

Uz članak 6.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 7.

Predlaže se propisivanje obveze ispravka odbitka pretporeza koji je korišten za primljenu isporuku dobra ili usluge, ako je isporučitelj za tu isporuku naknadno ispravio poreznu osnovicu i PDV. Predlaže se da se ispravak odbitka pretporeza obavlja u odgovarajućem iznosu u razdoblju oporezivanja u kojem je od isporučitelja primio obavijest o ispravku porezne osnovice.

Također propisuje se, ako porezni obveznik ne ispravi odbitak pretporeza da ga Porezna uprava zadužuje za odgovarajući iznos korištenog odbitka pretporeza koji je bio dužan ispraviti o čemu donosi rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

Uz članak 8.

Propisuje se zamjena iznosa od 132,72 eura koji je izračunan uz primjenu općih pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura iznosom od 135,00 eura radi lakše primjene.

Uz članak 9.

Dodaju se novi naslov i članci 83.a do 83.d kojima se propisuju obveze pružatelja platnih usluga.

Predlaže se da pružatelj platnih usluga mora voditi dovoljno detaljnu evidenciju primatelja plaćanja i plaćanja u vezi s platnim uslugama koje obavlja za svako kalendarsko tromjesečje kako bi se nadležnim tijelima država članica omogućilo provođenje kontrola nad isporukama dobara i usluga koje se smatraju izvršenima u državi članici kako bi se ostvario cilj suzbijanja prijevara u vezi s PDV-om.

Obveza vođenja evidencija odnosi se samo na platne usluge koje se obavljaju u vezi s prekograničnim plaćanjima te da se plaćanje smatra prekograničnim kada se platitelj nalazi u jednoj državi članici, a primatelj plaćanja se nalazi u drugoj državi članici, na trećem teritoriju ili u trećoj zemlji.

Također propisuje se da se obveza pružatelja platnih usluga primjenjuje ako tijekom kalendarskog tromjesečja istom primatelju plaćanja obavi platne usluge koje predstavljaju više od 25 prekograničnih plaćanja te da se broj prekograničnih plaćanja izračunava uzimajući u obzir platne usluge koje pružatelj platnih usluga obavi po državi članici i po identifikacijskoj oznaci.

Predlaže se da se obveza vođenja evidencija ne primjenjuje na platne usluge koje obavljaju pružatelji platnih usluga platitelja u vezi sa bilo kojim plaćanjem pri kojem se barem jedan pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja nalazi u državi članici.

Ako se primjenjuje obveza za pružatelje platnih usluga predlaže se da evidenciju vodi pružatelj platnih usluga u elektroničkom obliku tijekom razdoblja od tri kalendarske godine od kraja kalendarske godine u kojoj je plaćanje izvršeno te da se evidencija stavlja na raspolaganje matičnoj državi članici pružatelja platnih usluga ili državi članici domaćinu ako pružatelj platnih usluga obavlja platne usluge u državama članicama koje nisu matična država članica.

Propisuje se da evidencija koju vode pružatelji platnih usluga sadržava određene informacije.

Uz članak 10.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 11.

Propisuje se zamjena iznosa od 106.178,25 eura koji je izračunan uz primjenu općih pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura iznosom od 110.000,00 eura radi lakše primjene.

Uz članak 12.

Predlaže se da porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a uz prijavu PDV-a podnosi elektroničkim putem i obavijest o obavljenom ispravku porezne osnovice. Predlaže se da iznimno, obavijest o obavljenom ispravku porezne osnovice u papirnatom obliku podnosi porezni obveznik koji prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku.

Uz članak 13.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 14.

Propisuje se zamjena iznosa od 39.816,84 eura koji je izračunan uz primjenu općih pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura iznosom od 40.000,00 eura radi lakše primjene.

Uz članak 15.

Predlaže se propisivanje prekršajne odredbe za pružatelja platnih usluga ako ne stavi na raspolaganje ili ne stavi na raspolaganje u propisanom roku evidenciju primatelja plaćanja i plaćanja u vezi s platnim uslugama koje obavlja ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke. Nadalje, predlaže se propisivanje prekršajne odredbe za poreznog obveznika koji ne poveća poreznu osnovicu ako naknadno djelomično ili u cijelosti naplati potraživanje za obavljenу isporuku.

Također, predlaže se propisivanje prekršajne odredbe za poreznog obveznika ako ne obavijesti ili ne obavijesti u propisanom roku nadležnu ispostavu Porezne uprave o obavljenom ispravku porezne osnovice zbog nemogućnosti naplate cijelog ili dijela dospjelih potraživanja.

Predlaže se propisivanje prekršajne odredbe za poreznog obveznika ako ne ispravi odbitak pretporeza korištenog za primljenu isporuku dobra ili usluge, a isporučitelj je za tu isporuku naknadno ispravio poreznu osnovicu i PDV.

Uz članak 16.

Propisuje se da se na račune izdane do dana stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuju odredbe o ispravku porezne osnovice iz članka 33. stavka 7. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22. i 33/23.).

Uz članak 17.

Propisuje se da se porezni obveznici koji u 2023. godini ostvare vrijednost isporuka dobara i usluga uključujući PDV manju od 110.000,00 eura mogu do 15. siječnja 2024. odlučiti za podnošenje prijave za razdoblje oporezivanja od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju.

Uz članak 18.

Propisuje se da su porezni obveznici koji u 2023. godini ostvare vrijednost isporuka dobara ili usluga veću od 40.000,00 eura (bez PDV-a) obvezni od 1. siječnja 2024. upisati se u registar obveznika PDV-a.

Također se propisuje da porezni obveznici koji u 2023. godini ne ostvare isporuke dobara ili usluga veće od 40.000,00 eura mogu do 15. siječnja 2024. podnijeti zahtjev za brisanje iz registra obveznika PDV-a nadležnoj ispostavi Porezne uprave.

Predlaže se da porezni obveznici koji u 2023. godini ne ostvare isporuke dobara ili usluga veće od 40.000,00 eura ostaju do isteka roka od tri kalendarske godine porezni obveznici ako su bili upisani u registar obveznika PDV-a na vlastiti zahtjev.

Uz članak 19.

Propisuje se da će ministar financija uskladiti Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 79/13., 85/13., 160/13., 35/14., 157/14., 130/15., 1/17., 41/17., 128/17., 1/19., 1/20., 1/21., 73/21., 41/22., 133/22. i 43/23.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Uz članak 20.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu Zakona 1. siječnja 2024.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Konačnog prijedloga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Očekuje se da će se povećati učinkovitost suzbijanja prekograničnih prijevара u vezi s PDV-om obzirom da će se od pružatelja platnih usluga zahtijevati da vode dovoljno detaljnu evidenciju ako tijekom kalendarskog tromjesečja istom primatelju plaćanja obave platne usluge koje predstavljaju više od 25 prekograničnih plaćanja, kako bi se omogućilo provođenje kontrola nad prekograničnim isporukama. Ne postoje podaci o tome u kojoj će mjeri vođenje evidencije prekograničnih plaćanja utjecati na poslovanje pružatelja platnih usluga.

Izmjenom odredbi o ispravku porezne osnovice pojednostavit će se način ispravka obveze PDV-a, posebice u slučaju nemogućnosti naplate potraživanja. Također, propisani iznosi u eurima koji su izračunani uz primjenu općih pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura, propisat će se u cijelom broju radi lakše primjene.

Procjenjuje se da predložene promjene neće imati učinak na državni proračun Republike Hrvatske obzirom da se njima uvode nove obveze pružateljima platnih usluga i pojednostavljuje postupak ispravka porezne osnovice.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, koji je raspravljen u prvom čitanju u Hrvatskome saboru, a u cilju poboljšanja odredbi, u tekstu Konačnog prijedloga zakona nastale su izvjesne razlike budući da je predlagatelj izmijenio sljedeće:

U članku 4. kojim se u članku 33. dodaju novi stavci, radi jasnoće u postupanju briše se stavak 10. zbog čega je izvršena promjena numeriranja ostalih stavaka.

Normativni izričaj odredbe članka 10. dodanog članka 83.c stavaka 1. i 2. nomotehnički je doraden u skladu s primjedbama Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora i predlagatelja.

U članku 10. kojim se dodaje članak 83.d stavak 2. točka e) dorađena je radi jasnoće.

Normativni izričaj odredbe članka 15. kojim se u članku 131. stavku 1. dodaje točka 30. nomotehnički je dorađen te su specificirani članci kako se ne bi obuhvatila i ona postupanja koja ne zaslužuju prekršajnu odgovornost.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

Tijekom prvog čitanja u Hrvatskome saboru iznijeti su i neki prijedlozi koji nisu prihvaćeni. U nastavku se navode bitni prijedlozi te razlozi zašto isti nisu prihvaćeni.

Ne prihvaćaju se prijedlog zastupnika Željka Pavića za povećanje praga za upis u registar obveznika PDV-a te prijedlog zastupnika Marina Miletića da je potrebno podići prag za upis u registar obveznika PDV-a na 60 tisuća eura jer je Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2020/1661 od 3. studenoga 2020. koja se primjenjuje od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2024. Republici Hrvatskoj odobreno uvođenje posebne mjere odstupanja od članka 287. Direktive Vijeća 2006/112/EZ te se primjenjuje prag za upis u registar obveznika PDV-a od 300.000,00 kuna, odnosno 39.816,84 eura. Stoga je u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2024. Republika Hrvatska obvezna primjenjivati navedeni prag koji ne može mijenjati mimo Provedbene odluke Vijeća (EU) 2020/1661 i bez upućivanja zahtjeva Europskoj komisiji za odstupanje od primjene članka 287. Direktive Vijeća 2006/112/EZ. Osim potrebe zaokruživanja iznosa koji su izračunani uz primjenu pravila o preračunavanju iz Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj promjene glede povećanja praga za upis u registar obveznika PDV-a nisu obuhvaćene Programom Vlade Republike Hrvatske 2020. – 2024., stoga nisu predmet ovih izmjena. Napominje se da 1. siječnja 2025. na snagu stupa Direktiva Vijeća (EU) 2020/285 koja donosi promjene u vezi posebnog postupka oporezivanja za male porezne obveznike. S tim u vezi tijekom 2024. godine zbog usklađivanja s Direktivom Vijeća (EU) 2020/285 mijenjat će se odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost u vezi posebnog postupka oporezivanja za male porezne obveznike te će se u okviru tih izmjena razmatrati i potreba za promjenom visine praga za upis u registar obveznika PDV-a.

Prijedlog zastupnika Centra i GLAS-a da se ukine PDV-a na gradnju infrastrukture za obrazovanje, kulturu, sport i komunalu te prijedlog zastupnice Branke Juričev-Martinčev za oslobađanje gradova od obveze plaćanja PDV-a prilikom izgradnje objekata društvene socijalno kulturne i prometne infrastrukture ne prihvaćaju se jer nisu predmet ovih izmjena i dopuna, uz napomenu da Zakonom o porezu na dodanu vrijednost nije moguće propisivati oslobođenja od plaćanja PDV-a koja nisu propisana Direktivom Vijeća 2006/112/EZ s kojom Zakon o porezu na dodanu vrijednost mora biti usklađen.

Prijedlog Kluba zastupnika Za pravednu Hrvatsku da se primjenjuje jedinstvena stopa PDV-a od 5% na prehrambene proizvode, posebice mliječne i mesne proizvode, ne prihvaća se jer proširenje primjene snižene stope nije predmet ovih izmjena i dopuna, uz napomenu da smanjenje stope PDV-a nije utjecalo na smanjenje cijena.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.),
- Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. kojom se utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđen u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države članice povrata nego u nekoj drugoj državi članici (SL L 44, 20. 2. 2009.),
- Trinaesta Direktiva Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. o usklađivanju zakona država članica vezano za porez na promet – postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice (SL L 326, 21. 11. 1986.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/912 od 22. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu obveze poštovanja odredbe o najnižoj standardnoj stopi (SL L 162, 27. 6. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29. 12. 2017.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/1713 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost koje se primjenjuju na knjige, novine i časopise (SL L 286, 14. 11. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7. 12. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL L 83, 25. 3. 2019.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu (SL L 310, 2. 12. 2019.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (SL L 336, 30. 12. 2019.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2020/1756 od 20. studenoga 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu identifikacije poreznih obveznika u Sjevernoj Irskoj (SL L 396, 25. 11. 2020.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2022/542 od 5. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive (EU) 2020/285 u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost (SL L 107, 6. 4. 2022.).

Članak 5.

(1) Iznimno od članka 4. stavka 1. točke 2.a) ovoga Zakona sljedeće nije predmet oporezivanja PDV-om:

- a) stjecanje dobara unutar Europske unije koje obavi porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, ako bi isporuka takvih dobara u tuzemstvu bila oslobođena u skladu s člankom 47. stavkom 1. te člankom 48. stavkom 1. točkama a), b), c), d) i e) ovoga Zakona,
- b) stjecanje dobara unutar Europske unije, osim dobara iz točaka a), c) i d) ovoga stavka, te osim novih prijevoznih sredstva ili dobara koja podliježu trošarinama, koje obavi porezni obveznik koji isključivo obavlja isporuke dobara ili usluga za koje nije dopušten odbitak PDV-a (pretporeza) ili pravna osoba koja nije porezni obveznik,
- c) stjecanje unutar Europske unije rabljenih dobara, umjetničkih djela, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona ako je prodavatelj preprodavatelj koji djeluje kao takav, a PDV na ta dobra obračunat je u državi članici u kojoj je započela njihova otprema ili prijevoz u skladu s posebnim postupkom oporezivanja marže,
- d) stjecanje unutar Europske unije rabljenih dobara, umjetničkih djela, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona ako je prodavatelj organizator prodaje putem javne dražbe koji djeluje kao takav, a PDV na ta dobra obračunat je u državi članici u kojoj je započela njihova otprema ili prijevoz u skladu s posebnim postupkom za prodaju putem javne dražbe.

(2) Stavak 1. točka b) ovoga članka primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) ukupna vrijednost stjecanja dobara unutar Europske unije tijekom tekuće kalendarske godine nije veća od 10.000,00 eura (prag stjecanja) i
- b) ukupna vrijednost stjecanja dobara unutar Europske unije u prethodnoj kalendarskoj godini nije prešla prag stjecanja iz točke a) ovoga stavka.

(3) Prag stjecanja iz stavka 2. ovoga članka sastoji se od ukupne vrijednosti stjecanja dobara unutar Europske unije iz stavka 1. točke b) ovoga članka, bez PDV-a koji treba platiti ili koji je plaćen u državi članici u kojoj je započela otprema ili prijevoz tih dobara.

(4) Stjecatelj koji ne želi da se na njega primjenjuje prag stjecanja mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave prije stjecanja dobara za koje ne želi primjenjivati prag stjecanja podnijeti pisanu izjavu da odustaje od propisanog praga i time se obvezuje na rok od dvije kalendarske godine. Izjava se istekom propisanog roka može opozvati u pisanom obliku.

Članak 7.

(1) »Isporuka dobara« u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika. Materijalnom imovinom smatra se isporuka električne energije, plina, grijanja, hlađenja i slično.

(2) Isporukom dobara u smislu stavka 1. ovoga članka također se smatra:

- a) prijenos vlasništva nad imovinom uz nadoknadu po nalogu nadležnih državnih tijela ili u njihovo ime ili na temelju odredbi zakona,
- b) stvarna predaja dobara na raspolaganje prema ugovoru o najmu dobara, odnosno o leasingu na određeno vrijeme ili o prodaji dobara uz odgodu plaćanja, koji određuje da se vlasništvo nad tim dobrima stječe najkasnije nakon plaćanja zadnjeg obroka,
- c) prijenos dobara na temelju ugovora prema kojem se plaća provizija za kupnju ili prodaju.

(3) Isporukom dobara uz naknadu smatra se korištenje dobara koja čine dio poslovne imovine poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili za privatne potrebe njegovih zaposlenika, ako raspolažu njima bez naknade ili ih općenito koriste u druge svrhe osim za potrebe obavljanja djelatnosti poreznog obveznika, a za ta je dobra ili njihove dijelove u cijelosti ili djelomično odbijen pretporez.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka isporukom dobara uz naknadu ne smatra se besplatno davanje uzoraka u razumnim količinama kupcima ili budućim kupcima i davanje poklona male vrijednosti koje obavi porezni obveznik u okviru obavljanja gospodarske djelatnosti, uz uvjet

da se daju povremeno i ne istim osobama. Poklonima male vrijednosti smatraju se pokloni čija vrijednost nije veća od 21,24 eura.

(5) Isporukom dobara uz naknadu smatra se premještanje dobara koja su dio poslovne imovine poreznog obveznika koja je za potrebe svojeg poslovanja otpremio ili prevezao sam porezni obveznik ili druga osoba za njegov račun u drugu državu članicu.

(6) Premještanjem dobara unutar Europske unije u smislu stavka 5. ovoga članka ne smatra se otprema ili prijevoz dobara u svrhu bilo kojeg od navedenih slučajeva:

a) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na području države članice u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavaka 3. točke a). ovoga Zakona,

b) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na brodu, u zrakoplovu ili vlaku prema odredbama članka 14. ovoga Zakona,

c) za isporuku tih dobara koja je oslobođena plaćanja PDV-a prema članku 41. stavku 1. te člancima 45., 46., 47. i 48. ovoga Zakona,

d) za obavljanje usluge procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima poreznom obvezniku u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz dobara završavaju, pod uvjetom da se dobra nakon obavljanja usluge procjene ili rada na njima vrte istom poreznom obvezniku u tuzemstvo,

e) za privremeno korištenje dobara u svrhu obavljanja usluga u drugoj državi članici u kojoj završava prijevoz ili otprema tih dobara, kada te usluge obavlja porezni obveznik koji ima sjedište u tuzemstvu,

f) za privremeno korištenje dobara u razdoblju koje nije dulje od 24 mjeseca, unutar područja druge države članice u kojoj bi uvoz istih dobara s područja treće zemlje, s ciljem njihovog privremenog korištenja, bio obuhvaćen postupkom privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih carina,

g) za isporuku plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, za isporuku električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreže za grijanje ili hlađenje, pod uvjetima iz članka 15. ovoga Zakona,

h) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik, u svrhu njihovog sastavljanja ili postavljanja koje obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, u državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 4. ovoga Zakona.

(7) Ako neki od navedenih uvjeta iz stavka 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da su dobra premještena u drugu državu članicu. U tom slučaju smatra se da su dobra premještena u trenutku kada taj uvjet više nije ispunjen.

(8) Isporukom dobara uz naknadu smatra se ako porezni obveznik ili njegov sljednik zadrži dobra nakon prestanka obavljanja gospodarske djelatnosti, a pri nabavi tih dobara PDV je u cijelosti ili djelomično odbijen.

(9) Kod prijenosa uz naknadu ili bez naknade, ili u obliku uloga u društvo, ukupne imovine ili njezinog dijela koji čini gospodarsku cjelinu na drugog poreznog obveznika (primatelja) smatra se da nije došlo do isporuke, a taj porezni obveznik smatra se pravnim sljednikom prenositelja.

(10) Ako primatelj iz stavka 9. ovoga članka koristi preuzetu imovinu u druge svrhe osim za one za koje ima pravo na odbitak pretporeza obvezan je obračunati i platiti PDV sukladno odredbama ovoga Zakona.

(11) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »prodaja dobara na daljinu unutar Europske unije« je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz države članice koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i

b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada

2. »prodaja dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja« je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i

b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada.«

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s obavljanjem isporuka dobara uz naknadu i bez naknade.

Članak 33.

(1) Poreznom osnovicom pri isporuci dobara i usluga smatra se naknada koju čini sve ono što je isporučitelj primio ili treba primiti od kupca ili neke druge osobe za te isporuke uključujući iznose subvencija koji su izravno povezani s cijenom isporučenih dobara ili usluga.

(2) U poreznu osnovicu uračunavaju se iznosi poreza, carina, pristojbi i sličnih davanja, osim PDV-a, te sporedni troškovi kao što su provizije, troškovi pakiranja, prijevoza i osiguranja koje isporučitelj dobara ili usluga zaračunava kupcu ili primatelju.

(3) U poreznu osnovicu ne ulaze sniženja cijena, odnosno popusti zbog prijevremenog plaćanja i popusti što se kupcu odobre u trenutku isporuke, kao ni iznosi koje porezni obveznik zaračuna ili primi od kupca kao povrat za izdatke koje je platio u njegovo ime i za njegov račun i koje u evidencije unosi kao prolazne stavke. Porezni obveznik mora imati dokaze o iznosu izdataka u vezi s prolaznim stavkama i ne može odbiti PDV ako je na njih obračunan.

(4) Porezna osnovica kod isporuka dobara iz članka 7. stavaka 3. i 8. ovoga Zakona je nabavna cijena tih ili sličnih dobara, a ako je ta cijena nepoznata, visina troškova utvrđenih u trenutku isporuke.

(5) Porezna osnovica kod usluga iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona je ukupni trošak obavljanja usluga.

(6) Kod premještanja dobara u drugu državu članicu u smislu članka 7. stavaka 5. i 7. ovoga Zakona porezna osnovica je nabavna cijena tih ili sličnih dobara, a ako je ta cijena nepoznata, visina troškova utvrđenih u trenutku premještanja dobara.

(7) Ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja ili ako porezni obveznik kojemu su isporučena dobra ili obavljene usluge koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište i nije registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu pisano izvijesti isporučitelja da nije zatražio povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ili članka 68. ovoga Zakona.

(8) U poreznu osnovicu ne ulazi trošak povratne ambalaže o kojoj se vodi posebna evidencija.

(9) U slučaju isporuka dobara i obavljanja usluga osobama koje su u obiteljskim i drugim bliskim osobnim vezama s poreznim obveznikom te u slučaju postojanja financijskih i pravnih veza, uključujući odnose poslodavca i zaposlenika kao i članova njihovih obitelji, veza na temelju članstva, upravljanja ili vlasništva, poreznom osnovicom smatra se tržišna vrijednost u smislu stavka 10. ovoga članka ako je:

a) naknada niža od tržišne vrijednosti, a primatelj isporuke nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona,

b) naknada niža od tržišne vrijednosti, a isporučitelj nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona i radi se o isporukama koje su oslobođene PDV-a u skladu s odredbama članka 39. stavka 1. i članka 40. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona,

c) naknada viša od tržišne vrijednosti, a isporučitelj nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona.

(10) Tržišnom vrijednosti smatra se ukupni iznos kojeg bi kupac ili naručitelj u trenutku isporuke dobra ili obavljene usluge prema načelu nenarušavanja tržišnog natjecanja morao platiti isporučitelju dobara ili pružatelju usluge u tuzemstvu. Ako se ne može utvrditi usporediva isporuka dobara ili usluga, tada se tržišnom vrijednosti smatra:

a) kada je riječ o dobrima, iznos koji nije niži od nabavne cijene tih ili sličnih dobara ili ako je ta cijena nepoznata, ukupna visina utvrđenih troškova u trenutku isporuke,

b) kada je riječ o uslugama, iznos koji nije niži od ukupnih utvrđenih troškova obavljanja usluga koje snosi porezni obveznik.

(11) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, porezna osnovica za isporuku dobara ili usluga obavljenu u odnosu na višenamjenski vrijednosni kupon jednaka je naknadi plaćenju za vrijednosni kupon ili, ako nema informacija o toj naknadi, novčanoj vrijednosti navedenoj na samom višenamjenskom vrijednosnom kuponu ili u povezanoj dokumentaciji, umanjena za iznos PDV-a koji se odnosi na isporučena dobra ili usluge.

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka o poreznoj osnovici.

Članak 45.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođene su sljedeće transakcije:

1. isporuke dobara koja iz Republike Hrvatske otpremi ili preveze isporučitelj ili neka druga osoba za njegov račun izvan Europske unije,

2. isporuke dobara, osim isporuke goriva i dobara za opremanje i opskrbu bilo kojeg prijevoznog sredstva koje se koristi u privatne svrhe, koja iz Republike Hrvatske otpremi ili preveze izvan Europske unije sam kupac koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj ili neka druga osoba za njegov račun,

3. isporuke dobara ovlaštenim tijelima koja ih izvoze iz Europske unije, u okviru njihovih humanitarnih, dobrotvornih ili obrazovnih djelatnosti koje obavljaju izvan Europske unije,

4. obavljene usluge, uključujući prijevozne i pripadajuće pomoćne usluge, osim usluga koje su oslobođene PDV-a u skladu s člankom 39. stavkom 1. i člankom 40. stavkom 1. ovoga Zakona, ako su one izravno povezane s izvozom ili uvozom dobara u smislu članka 28. stavaka 2. i 3. te članka 52. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ako se isporuka dobara iz stavka 1. točke 2. ovoga članka odnosi na dobra koja u osobnoj prtljazi iznose putnici, oslobođenje se primjenjuje isključivo uz sljedeće uvjete:

a) da putnik nema prebivalište ni uobičajeno boravište na području Europske unije,

b) da je ukupna vrijednost isporuke veća od 98,21 eura uključujući PDV,

c) da su dobra prevezena izvan Europske unije prije isteka roka od tri mjeseca nakon mjeseca u kojem je obavljena isporuka i

d) da postoji dokaz o izvozu, odnosno račun i obrazac koji je potvrdila carinarnica na čijem području su dobra iznesena iz Europske unije.

(3) Prebivalištem ili uobičajenim boravištem u smislu stavka 2. ovoga članka smatra se mjesto upisano u putovnicu, osobnu iskaznicu ili drugi dokument koji Republika Hrvatska priznaje kao identifikacijsku ispravu.

(4) Za isporuke iz stavka 2. ovoga članka isporučitelj dobara ostvaruje oslobođenje od PDV-a kada primi dokaz o izvozu, a već obavljeno oporezivanje izvezenih dobara porezni obveznik može ispraviti u razdoblju oporezivanja u kojem je zaprimljen dokaz o izvozu.

(5) Oslobođenje od PDV-a iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se na naftne derivate.

(6) Oslobođenje od PDV-a iz stavka 1. točke 3. ovoga članka ostvaruje se putem zahtjeva za povrat PDV-a.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrazaca za isporuke dobara iz stavka 1. točke 3. i stavka 2. točke d) ovoga članka za povrat PDV-a, postupak, potrebne dokaze o izvozu i knjigovodstvenu evidenciju za provedbu tih stavaka ovoga članka.

Članak 48.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođene su sljedeće isporuke:

- a) isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma,
- b) isporuke dobara i obavljanje usluga Europskoj uniji, Europskoj zajednici za atomsku energiju, Europskoj središnjoj banci ili Europskoj investicijskoj banci ili organizacijama koje je osnovala Europska unija na koje se primjenjuje Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije u okvirima i pod uvjetima koji su utvrđeni tim Protokolom i Sporazumom između Republike Hrvatske i Europske unije o provedbi Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije u Republici Hrvatskoj ili sporazumima o sjedištu tih organizacija, ako to ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,
- c) isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim tijelima koja kao takve priznaje Republika Hrvatska koja nisu navedena u točki b) ovoga stavka i članovima takvih tijela uz ograničenja i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju tih tijela ili sporazumima o njihovu sjedištu,
- d) isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica ili njihova civilnog osoblja te za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike,
- e) isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu namijenjenih oružanim snagama bilo koje države članice koja nije država članica odredišta, za potrebe tih snaga ili njihova civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike,
- f) isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO) ili civilnog osoblja koje ih prati te za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,
- g) isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu, namijenjenih za potrebe oružanih snaga bilo koje države članice Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO), osim same države članice odredišta, za potrebe tih snaga ili civilnog osoblja koje ih prati ili za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,
- h) isporuke zlata središnjim bankama.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s oslobođenjem od PDV-a za isporuke izjednačene s izvozom te način ostvarivanja oslobođenja iz stavka 1. točaka a), b), c), d) i e) ovoga članka.

Članak 63.

(1) Porezni obveznik mora ispraviti odbitak pretporeza ako je odbitak viši ili niži od onoga na koji je porezni obveznik imao pravo.

(2) Porezni obveznik mora ispraviti odbitak pretporeza ako se nakon podnošenja prijave PDV-a promjene čimbenici na temelju kojih je utvrđen iznos odbitka pretporeza.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezni obveznik nije obvezan ispraviti odbitak pretporeza u slučaju uništenja, gubitka ili krađe dobara za koje postoje valjani dokazi, kao i kod davanja poklona male vrijednosti i uzoraka iz članka 7. stavka 4. ovoga Zakona.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ispravka odbitka pretporeza.

Članak 64.

(1) Ako se u vezi nekog gospodarskog dobra u roku od pet godina uključujući kalendarsku godinu u kojoj je gospodarsko dobro nabavljeno ili proizvedeno promjene uvjeti koji su u toj godini bili mjerodavni za odbitak pretporeza, tada se za razdoblje nakon promjene obavlja ispravak pretporeza. Promjenom uvjeta mjerodavnih za odbitak pretporeza smatra se naknadna promjena tih uvjeta koja je dovela do većeg ili manjeg prava na odbitak pretporeza u odnosu na godinu u kojoj je dobro nabavljeno ili proizvedeno. Kada se radi o nekretninama, tada se umjesto razdoblja od pet godina primjenjuje razdoblje od 10 godina.

(2) Godišnji iznos ispravka pretporeza iznosi $1/5$, odnosno $1/10$ iznosa PDV-a koji je bio zaračunan za gospodarska dobra.

(3) Gospodarskim dobrima u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se dobra i usluge koja prema računovodstvenim propisima spadaju u dugotrajnu imovinu poreznog obveznika.

(4) Ispravak pretporeza nije potrebno obavljati ako pretporez koji bi se trebao ispraviti iznosi manje od 132,72 eura po jednom gospodarskom dobru.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ispravka pretporeza kod gospodarskih dobara.

Članak 77.

(1) Svaka osoba mora Poreznoj upravi prijaviti početak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika, odnosno mora se prijaviti u registar obveznika PDV-a ako je vrijednost njezinih isporuka u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini prešla iznos iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona. Ako se porezni obveznik ne prijavi u registar obveznika PDV-a, iako je vrijednost njegovih isporuka u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini prešla iznos iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona, Porezna uprava upisuje ga u registar obveznika PDV-a po službenoj dužnosti o čemu donosi rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja. Porezni obveznik koji obavlja transakcije unutar Europske unije obvezan je od Porezne uprave zatražiti izdavanje PDV identifikacijskog broja na propisanom obrascu. Porezni obveznik obvezan je Poreznoj upravi prijaviti svaku promjenu ili prestanak obavljanja djelatnosti.

(2) Obveza za podnošenje zahtjeva za izdavanje PDV identifikacijskog broja ne odnosi se na porezne obveznike iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona, male porezne obveznike iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona te porezne obveznike koji obavljaju isključivo transakcije oslobođene plaćanja PDV-a bez prava na odbitak pretporeza.

(3) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, svaki porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a koji stječu dobra unutar Europske unije koja u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona nisu predmet oporezivanja PDV-om obvezan je Poreznoj upravi prijaviti obavljanje takvih stjecanja kada ona postanu predmet oporezivanja PDV-om i nadležnoj ispostavi Porezne uprave podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(4) Neovisno o stavku 2. ovoga članka, svaki porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluga u drugoj državi članici obvezan platiti PDV prema članku 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ i svaki porezni obveznik

primatelj usluga iz članka 75. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona obavezan je Poreznoj upravi podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(5) Porezna uprava dodijelit će PDV identifikacijski broj:

a) svakom poreznom obvezniku koji na području Republike Hrvatske obavlja isporuke dobara ili usluga za koje postoji pravo na odbitak PDV-a, osim poreznom obvezniku iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona i poreznom obvezniku koji obavlja isporuke dobara ili usluga za koje PDV plaća primatelj dobara ili usluga u skladu s člankom 75. stavcima 1. točkama 3., 6. i 7. te člankom 75. stavkom 2. ovoga Zakona,

b) svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, koji stječe dobra unutar Europske unije u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona te svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik čija su stjecanja dobara unutar Europske unije predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 4. ovoga Zakona,

c) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj obavlja stjecanje dobara unutar Europske unije za potrebe svoje gospodarske djelatnosti iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona koja se obavlja izvan Republike Hrvatske,

d) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj prima usluge za koje je obavezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona,

e) svakom poreznom obvezniku koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluge obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(6) PDV identifikacijski broj je osobni identifikacijski broj (OIB) kojemu se dodaje predznak »HR«.

(7) Porezna uprava može odbiti dodjelu ili ukinuti dodijeljeni PDV identifikacijski broj ako utvrdi da više ne postoje razlozi za registriranje za potrebe PDV-a ili ako porezni obveznik zloupotrebljava PDV identifikacijski broj. Porezna uprava donijet će o tome rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) U slučaju sumnje u opravdanost dodjele PDV identifikacijskog broja Porezna uprava može od poreznog obveznika kojem je PDV identifikacijski broj dodijeljen tražiti podnošenje instrumenta osiguranja plaćanja PDV-a za razdoblje od najviše 12 mjeseci. Ako porezni obveznik ne podnese instrument osiguranja, Porezna uprava ukinut će PDV identifikacijski broj, o čemu donosi rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(9) Porezna uprava može suspendirati PDV identifikacijski broj te će o tome obavijestiti poreznog obveznika. Suspendiranje PDV identifikacijskog broja ne smatra se ukidanjem. Suspendirani PDV identifikacijski broj Porezna uprava može ponovo aktivirati. Porezna uprava ukinut će suspendirani PDV identifikacijski broj u slučaju da porezni obveznik u roku od jedne godine ne dostavi dokaz kojim se otklanja razlog suspendiranja PDV identifikacijskog broja.

(10) Ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj, oblik i način podnošenja obrasca iz ovoga članka, postupak dodjele, suspendiranja i ukidanja PDV identifikacijskog broja postupak vezan uz podnošenje instrumenta osiguranja plaćanja PDV-a i postupak za prijavu u registar obveznika PDV-a.

Članak 83.

(1) Porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućuju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. Porezni obveznik mora osigurati podatke o obvezi PDV-a za uplatu i uplati PDV-a te o potraživanju za povrat pretporeza i njegovoj naplati. Porezni obveznik mora imati i dokumentaciju koja dokazuje da su ispunjeni uvjeti za porezna oslobođenja propisana člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona.

- (2) Porezni obveznik mora voditi evidenciju dobara koja je otpremio ili prevezao ili koja su za njegov račun bila otpremljena ili prevezana izvan područja Republike Hrvatske, ali unutar Europske unije radi obavljanja usluga procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima ili njihovog privremenog korištenja u smislu članka 7. stavka 6. točaka d), e) i f) ovoga Zakona.
- (3) Porezni obveznik koji prenosi dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara iz članka 7.a ovoga Zakona mora voditi evidenciju koja Poreznoj upravi omogućava provjeru pravilne primjene tog aranžmana. Porezni obveznik kojemu se isporučuju dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara iz članka 7.a ovoga Zakona mora voditi evidenciju tih dobara.
- (4) Porezni obveznik mora voditi detaljnu evidenciju koja omogućava identifikaciju dobara koja mu je iz druge države članice dopremio porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u toj drugoj državi članici ili druga osoba za njegov račun i koja su upotrijebljena za usluge koje se sastoje u procjeni tih dobara ili radovima na tim dobrima.
- (5) Porezni obveznici koji zalihe dobara iskazuju po prodajnim cijenama s uračunanim PDV-om, obvezni su osigurati i podatke o uračunanom PDV-u te podatke o poreznim osnovicama razvrstanim po stopama PDV-a.
- (6) Podatke iz stavaka 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga članka porezni obveznici obvezni su osigurati unutar roka propisanog za uplatu PDV-a.
- (7) Ako se u tijeku nadzora utvrdi da porezni obveznik ne vodi knjigovodstvo u smislu ovoga Zakona i zbog toga nije moguće utvrditi obvezu PDV-a, tijelo koje obavlja nadzor nalaže poreznom obvezniku popis zatečenih dobara bez dokumentacije o nabavi, po tržišnim cijenama.
- (8) Ako porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Europske unije u skladu s odredbama članaka 12. do 28. ovoga Zakona omogućuje isporuku dobara ili usluga, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je voditi evidenciju o tim isporukama. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive omogućilo da provjere je li PDV pravilno obračunan.
- (9) Evidencija iz stavka 8. ovoga članka mora se državam članicama staviti na raspolaganje elektroničkim putem te se mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.
- (10) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj evidencija iz ovoga članka.

Članak 84.

- (1) Razdoblje oporezivanja je od prvog do posljednjeg dana u mjesecu.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za poreznog obveznika čija je vrijednost isporučenih dobara i usluga uključujući i PDV u prethodnoj kalendarskoj godini manja od 106.178,25 eura, razdoblja oporezivanja su od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju. Porezni obveznik čija su razdoblja oporezivanja od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju može se odlučiti za podnošenje prijave za razdoblje iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Odredbe stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se na poreznog obveznika koji obavlja transakcije unutar Europske unije.
- (4) Razdoblja oporezivanja su od prvog do posljednjeg dana u mjesecu za poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a registriran je za potrebe PDV-a u tuzemstvu.

Članak 85.

- (1) Porezni obveznik mora za razdoblje oporezivanja utvrditi obvezu PDV-a i iskazati je u prijavi PDV-a u kojoj se navode svi podaci potrebni za obračunavanje PDV-a odnosno ukupnu

vrijednost oporezivih transakcija i iznos PDV-a i pretporeza po stopama PDV-a te ukupnu vrijednost oslobođenih transakcija i transakcija koje ne podliježu oporezivanju.

(2) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka u prijavi PDV-a koji se odnosi na određeno razdoblje oporezivanja porezni obveznik mora navesti sljedeće podatke:

a) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

b) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, stjecanja dobara unutar Europske unije te stjecanja iz članka 9. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

c) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, obavljenih na području druge države članice za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a, ako su dobra poslana ili otpremljena iz Republike Hrvatske,

d) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj i za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a, ako se dobra pošalju ili otpreme iz druge države članice,

e) ukupnu vrijednost isporuka dobara, bez PDV-a, za koja je primatelj isporuke iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona obavezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona i za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

f) ukupnu vrijednost obavljenih usluga, bez PDV-a, iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

g) ukupnu vrijednost isporuka za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 7. te člankom 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona,

h) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 1. točaka j) i k) ovoga Zakona,

i) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 4. ovoga Zakona,

j) primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(3) Prijavu iz stavka 1. ovoga članka obvezna je podnijeti i osoba koja je obvezna platiti PDV umjesto poreznog obveznika koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj, pravna osoba koja nije porezni obveznik i obvezna je platiti PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije, osoba koja je registrirana za potrebe PDV-a i stječe novo prijevozno sredstvo te porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, čija ostala stjecanja nisu predmet oporezivanja PDV-om, a koji unutar Europske unije stječe dobra koja podliježu trošarinama. Prijavu PDV-a je obavezan podnijeti i mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona kada obavlja usluge poreznim obveznicima iz drugih država članica ili iz trećih zemalja za koje je prema članku 17. stavku 1. ovoga Zakona mjesto obavljanja usluge mjesto sjedišta primatelja usluge.

(4) Kod obračunavanja PDV-a potrebno je uzeti u obzir i iznose iskazane na računu iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona.

(5) Od iznosa PDV-a koji se obračunava prema odredbama stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka, odbija se pretporez u smislu članka 57. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Porezni obveznik prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka mora predati nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu na propisanom obrascu do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona.

(7) Porezni obveznik mora u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine napraviti sva usklađenja i ispravke za tu kalendarsku godinu. Ako porezni obveznik prestaje s poslovanjem, obavezan je u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao napraviti sva usklađenja i ispravke do dana prestanka poslovanja.

(8) Ako porezni obveznik u propisanom roku ne podnese prijavu PDV-a ili nema propisanu dokumentaciju i porezne evidencije, Porezna uprava može procijeniti ili utvrditi poreznu obvezu.

(9) Porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu i obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku. Prijavu PDV-a u papirnatom obliku mogu podnijeti i mali porezni obveznici koji isključivo primaju i obavljaju usluge poreznim obveznicima iz trećih zemalja te kada su obvezni platiti PDV prema članku 75. stavku 2. ovoga Zakona.

(10) Porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a uz prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka u rokovima iz stavka 6. ovoga članka podnosi elektroničkim putem i posebnu evidenciju o primljenim računima za razdoblje oporezivanja za koje je u prijavi PDV-a iskazan pretporez u točki III.1, III.2 i/ili III.3. Iznimno, evidenciju o primljenim računima ne podnosi porezni obveznik koji prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku prema stavku 9. ovoga članka.

(11) Porezni obveznik koji obavlja isporuke iz članka 75. stavka 3. Zakona podnosi i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze.

(12) Porezni obveznik iz stavka 9. ovoga članka koji obavlja povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske obavezan je podnijeti Prijavu usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika prije ulaska u Republiku Hrvatsku te ju je obavezan u pisanom obliku imati u prijevoznom sredstvu.

(13) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a i evidencije o primljenim računima, oblik, sadržaj i rokove podnošenja prijave iz stavka 11. ovoga članka te rokove podnošenja prijave PDV-a koju podnosi porezni obveznik koji obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske te način podnošenja, oblik i podatke koji se upisuju u Prijavu usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika

Članak 88.

(1) Porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a mora podnijeti Zbirnu prijavu o sljedećem:
a) stjecateljima registriranim za potrebe PDV-a kojima je isporučio dobra prema uvjetima navedenima u članku 41. stavku 1. točki a) ovoga Zakona i za premještanje dobara u smislu članka 41. stavka 1. točke d) ovoga Zakona,

b) osobama registriranim za potrebe PDV-a kojima je isporučio dobra koja su mu bila isporučena u okviru stjecanja unutar Europske unije iz članka 10. ovoga Zakona,

c) poreznim obveznicima i pravnim osobama koje nisu porezni obveznici, a registrirani su za potrebe PDV-a, kojima je obavio usluge, osim usluga koje su oslobođene PDV-a u državi članici gdje je ta transakcija oporeziva i za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ,

d) PDV identifikacijskom broju poreznih obveznika kojima su namijenjena dobra koja se otpremaju ili prevoze u okviru aranžmana za premještanje dobara u skladu s uvjetima iz članka 7.a ovoga Zakona te o svakoj izmjeni dostavljenih podataka.

(2) Zbirna prijava podnosi se najkasnije do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) U Zbirnoj prijavi se navode:

a) PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu i pod kojim isporučuje dobra prema uvjetima iz članka 41. stavka 1. točke a) ovoga Zakona ili obavlja usluge prema članku 17. stavku 1. ovoga Zakona,

b) PDV identifikacijski broj pod kojim je osoba koja stječe dobra registrirana za potrebe PDV-a u drugoj državi članici te pod kojim su joj unutar Europske unije dobra isporučena ili usluge obavljene,

c) za svakog stjecatelja dobara ili primatelja usluga ukupnu vrijednost isporuke dobara ili usluga koje je obavio porezni obveznik,

d) vrijednosti ispravaka porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona. Te se vrijednosti navode za razdoblje oporezivanja tijekom kojega je osoba koja stječe dobra ili prima usluge prijavila ispravke.

(4) Vrijednosti iz stavka 3. točke c) ovoga članka iskazuju se u Zbirnoj prijavi za razdoblje oporezivanja iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona ovoga članka. Vrijednosti iz stavka 3. točke d) ovoga članka za koje je stjecatelj primio obavijest o usklađenju, iskazuju se u Zbirnoj prijavi za razdoblje oporezivanja iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) U Zbirnoj prijavi u slučaju premještanja dobara navodi se i sljedeće:

1. PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu,

2. PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran u državi članici u kojoj je završila otprema ili prijevoz dobara u smislu članka 41. stavka 1. točke d) ovoga Zakona,

3. ukupnu vrijednost premještenih dobara utvrđenu u skladu s odredbom članka 33. stavka 6. ovoga Zakona.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi Zbirne prijave, uključujući oblik i sadržaj.

Članak 90.

(1) »Malim poreznim obveznikom« u smislu ovoga Zakona smatra se pravna osoba sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, odnosno fizička osoba s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu, čija vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj ili tekućoj godini nije bila veća od 39.816,84 eura.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka oslobođen je plaćanja PDV-a na isporuke dobara ili usluga, nema pravo iskazivati PDV na izdanim računima i nema pravo na odbitak pretporeza.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka može od Porezne uprave zatražiti da se na njega ne primjenjuje stavak 2. ovoga članka što ga obvezuje sljedeće tri kalendarske godine na redovni postupak oporezivanja prema ovome Zakonu. Ako je porezni obveznik podnio zahtjev za registriranje za potrebe PDV-a radi upisa u registar obveznika PDV-a, smatrat će se da je zahtjev usvojen ako Porezna uprava u roku od osam dana od dana primitka zahtjeva ne donese rješenje o istom.

(4) Oslobođenje od plaćanja PDV-a iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se:

a) na isporuke novih prijevoznih sredstava prema uvjetima iz članka 41. stavka 1. točke a) i b) ovoga Zakona,

b) u slučaju prijenosa porezne obveze na male porezne obveznike u smislu članka 75. stavka 1. točaka 6. i 7. te članka 75. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Vrijednost isporuka dobara i usluga, u smislu stavka 1. ovoga članka, bez PDV-a, obuhvaća:

a) vrijednost isporuka dobara ili usluga koje su oporezive,

b) vrijednost isporuka oslobođenih PDV-a iz članaka 45., 46., 47., 48. i 49. ovoga Zakona,

c) vrijednost isporuka nekretnina i transakcija iz članka 40. stavka 1. točaka a) do g) ovoga Zakona, osim ako su te transakcije pomoćne.

(6) Isporuka materijalnih i nematerijalnih gospodarskih dobara poreznog obveznika ne uzima se u obzir pri obračunavanju vrijednosti isporuka iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi posebnog postupka oporezivanja za male porezne obveznike.

Članak 131.

(1) Novčanom kaznom za prekršaj kaznit će se porezni obveznik u iznosu od 260,00 do 66.360,00 eura, ako:

1. netočno utvrdi poreznu osnovicu (članak 7. stavak 10., članci 33., 34., 35., 92. i 96. te članak 97. stavak 5.),
2. ne obračuna PDV po propisanoj stopi (članci 37. i 38.),
3. koristi oslobođenja od plaćanja PDV-a suprotno odredbama Zakona (članak 39. stavci 1., i 2., članak 40. stavci 1. i 2., članci 41., 42., članak 43. stavci 1. i 2., članak 44. stavci 1. i 2., članak 45. stavci 1., 2., 4., 5. i 6., članak 46., članak 47. stavci 1. i 2., članak 48. stavak 1., članci 49., 50., članak 51. stavci 1., 2. i 3., članak 52. stavci 1., 2. i 3., članci 53. i 54.),
4. odbije pretporez koji se po ovome Zakonu ne može odbiti (članak 57. stavak 2., članci 94., 101., 116. i članak 124. stavak 1.),
5. ne uplati ili ne uplati u propisanom roku obračunani i prijavljeni iznos PDV-a na propisani uplatni račun (članak 76.),
6. ne izda račun ili ga ne izda u propisanom roku (članak 78. stavci 1., i 3.),
7. račun izda primatelj koji ne ispunjava uvjete za izdavanje računa (članak 78. stavak 5.),
8. ne čuva račune i ostalu dokumentaciju u propisanom roku (članak 82. stavci 1., 4. i 5.),
9. u svom knjigovodstvu ne osigurava sve podatke u vezi s obračunom i plaćanjem PDV-a (članak 83.),
10. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku nadležnoj ispostavi Porezne uprave prijavu PDV-a i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze (članak 85. stavci 6. i 11),
11. porezni obveznik u prijavi PDV-a, koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine ili za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao, ne obavi sva usklađenja i ispravke (članak 85. stavak 7.),
12. u prijavi PDV-a ne iskaže sve propisane podatke (članak 85. stavci 1. i 2.),
13. prijavu za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije ne podnese ili ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članak 86.),
14. ne podnese ili ne podnese u roku prijavu za isporuke ili stjecanje novih prijevoznih sredstava ili ako ne iskaže vrijednost isporuka odnosno stjecanja novih prijevoznih sredstava (članak 87.),
15. Zbirnu prijavu ne podnese ili ju ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članci 88. i 89.),
16. obračuna PDV po posebnom postupku oporezivanja, a djeluje samo kao posrednik (članak 91. stavak 1.),
17. kao preprodavatelj istodobno primjenjuje redovni postupak oporezivanja PDV-om i posebni postupak oporezivanja marže, a ne vodi ili netočno vodi posebne evidencije za svaki od ovih postupaka (članak 102.),
18. na računu za isporučena dobra koja podliježu posebnom postupku oporezivanja marže iskaže iznos PDV-a (članak 103.),
19. kao organizator prodaje putem javne dražbe u evidencijama ne iskaže propisane podatke (članak 110.),
20. kao organizator prodaje putem javne dražbe u računu ne iskaže propisane podatke ili izdvojeno iskaže iznos PDV-a (članak 111.),
21. ne izdaje račune i/ili ne vodi evidencije o transakcijama s investicijskim zlatom odnosno ne čuva potrebne podatke u propisanom roku (članak 117.),
22. ne podnese prijavu u vezi s posebnim postupcima ili je ne podnese u propisanom roku članak 122. stavak 1., članak 125.e stavak 1., članak 125.hh stavak 1. i članak 125.ho stavci 1. i 2.
23. obračunani i prijavljeni PDV za posebne postupke ne plati ili ne plati u propisanom roku (članci 123., 125.f, 125.hi i članak 125.ho stavak 3.)
24. ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnih postupaka oporezivanja ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi

na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku članci 125., 125.h, 125.hk i članak 125.ho stavak 4.

25. ne vodi evidencije o postupku oporezivanja prema naplaćenim naknadama te ako ne obračuna i uplati PDV na propisani način (članak 125.i, 125.j i 125.k),

26. kao porezni zastupnik ne plati PDV kao jamac platac (članak 126. stavak 4.),

27. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu za isporuke u druge države članice Europske unije prethodno uvezenih dobara u okviru postupaka 42 i 63 ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 44. stavak 3.),

28. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku posebnu evidenciju o primljenim računima za razdoblje oporezivanja za koje je u prijavi PDV-a iskazan pretporez u točki III.1, III.2 i/ili III.3 ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 85. stavak 10.),

29. ne podnese Prijavu usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika i/ili u njoj iskaže netočne i/ili nepotpune podatke (članak 85. stavak 12.).

(2) Novčanom kaznom od 130,00 do 6630,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINACIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2023. godinu.

Rok: III. kvartal 2023.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 113.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2020/284 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga (SL L 62, 2.3.2020)

32020L0284

c) Ostali izvori prava Europske unije

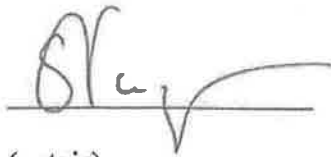
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Državni tajnik i EU koordinatore

(potpis)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

(potpis)

3. 8. 2023

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2020/284 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>U glavi XI. poglavlju 4. Direktive 2006/112/EZ umeće se sljedeći odjeljak:</p> <p>„Odjeljak 2.a</p> <p>Opće obveze pružatelja platnih usluga</p> <p>Članak 243.a</p> <p>Za potrebe ovog odjeljka primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „pružatelj platnih usluga” znači bilo koja kategorija pružatelja platnih usluga navedena u članku 1. stavku 1. točkama od (a) do (d) Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća (*1) ili fizička ili pravna osoba kojoj je dopušteno izuzeće u skladu s člankom 32. te direktive;</p> <p>2. „platna usluga” znači bilo koja poslovna aktivnost utvrđena u točkama od 3. do 6. Priloga I. Direktivi (EU) 2015/2366;</p> <p>3. „plaćanje” znači, pridržavajući se isključenja iz članka 3. Direktive (EU) 2015/2366, „platna transakcija” kako je definirana u članku 4. točki 5. te direktive ili „novčana pošiljka” kako je definirana u članku 4. točki 22. te direktive;</p> <p>4. „platitelj” znači „platitelj” kako je definiran u članku 4. točki 8. Direktive (EU) 2015/2366;</p>	<p>Članak 10.</p> <p>Iza članka 83. dodaje se naziv iznad članka i članci 83.a do 83.d koji glase:</p> <p>„6. Obveze pružatelja platnih usluga</p> <p>Članak 83.a</p> <p>U vezi s člancima 83.b do 83.d ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:</p> <p>1. „pružatelj platnih usluga” je pružatelj platnih usluga bilo koje kategorije iz članka 7. stavka 1. točaka od 1. do 5. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>5. „primatelj plaćanja” znači „primatelj plaćanja” kako je definiran u članku 4. točki 9. Direktive (EU) 2015/2366;</p> <p>6. „matična država članica” znači „matična država članica” kako je definirana u članku 4. točki 1. Direktive (EU) 2015/2366;</p> <p>7. „država članica domaćin” znači „država članica domaćin” kako je definirana u članku 4. točki 2. Direktive (EU) 2015/2366;</p> <p>8. „račun za plaćanje” znači „račun za plaćanje” kako je definiran u članku 4. točki 12. Direktive (EU) 2015/2366;</p> <p>9. „IBAN” znači „IBAN” kako je definiran u članku 2. točki 15. Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (*2);</p> <p>10. „BIC” znači „BIC” kako je definiran u članku 2. točki 16. Uredbe (EU) br. 260/2012.</p> <p>Članak 243.b</p> <p>1. Države članice zahtijevaju od pružatelja platnih usluga da vode dovoljno detaljnu evidenciju primatelja plaćanja i plaćanja u vezi s platnim uslugama koje pružaju za svako kalendarsko tromjesečje kako bi se nadležnim tijelima država članica omogućilo provođenje kontrola nad isporukama robe i usluga koje se u skladu s odredbama glave V. smatraju</p>	<p>2. „platna usluga” je bilo koja poslovna aktivnost iz članka 4. točaka od 3. do 6. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),</p> <p>3. „plaćanje” je, uzimajući u obzir isključenja iz članka 5. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.), „platna transakcija” iz članka 3. stavka 1. točke 33. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.) ili „novčana pošiljka” iz članka 3. stavka 1. točke 25. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),</p> <p>4. „platitelj” je „platitelj” iz članka 3. stavka 1. točke 31. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),</p> <p>5. „primatelj plaćanja” je „primatelj plaćanja” iz članka 3. stavka 1. točke 44. Zakona o platnom</p>		
---	--	--	--

<p>izvršenima u državi članici kako bi se ostvario cilj suzbijanja prijevара u vezi s PDV-om.</p> <p>Zahtjev iz prvog podstavka primjenjuje se samo na platne usluge koje se pružaju u vezi s prekograničnim plaćanjima. Plaćanje se smatra prekograničnim kada se platitelj nalazi u jednoj državi članici, a primatelj plaćanja se nalazi u drugoj državi članici, na trećem teritoriju ili u trećoj zemlji.</p> <p>2. Zahtjev kojem pružatelji platnih usluga podliježu na temelju stavka 1. primjenjuje se ako pružatelj platnih usluga tijekom kalendarskog tromjesečja istom primatelju plaćanja pruži platne usluge koje predstavljaju više od 25 prekograničnih plaćanja.</p> <p>Broj prekograničnih plaćanja iz prvog podstavka ovog stavka izračunava se s obzirom na platne usluge koje pružatelj platnih usluga pruža po državi članici i po identifikacijskoj oznaci iz članka 243.c stavka 2. Ako pružatelj platnih usluga posjeduje informaciju da primatelj plaćanja ima više identifikacijskih oznaka, izračun se provodi po primatelju plaćanja.</p> <p>3. Zahtjev utvrđen u stavku 1. ne primjenjuje se na platne usluge koje</p>	<p>prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),</p> <p>6. „matična država članica“ je „matična država članica“ iz članka 3. stavka 1. točke 21. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),</p> <p>7. „država članica domaćin“ je „država članica domaćin“ iz članka 3. stavka 1. točke 6. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),</p> <p>8. „račun za plaćanje“ je „račun za plaćanje“ iz članka 3. stavka 1. točke 48. Zakona o platnom prometu („Narodne novine“, br. 66/18. i 114/22.),</p> <p>9. „IBAN“ je „IBAN“ iz članka 2. točke 15. Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i</p>		
--	--	--	--

<p>pružaju pružatelji platnih usluga platitelja u vezi sa bilo kojim plaćanjem pri kojem se barem jedan pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja nalazi u državi članici, što pokazuje BIC pružatelja platnih usluga ili bilo koja druga poslovna identifikacijska oznaka kojom se pružatelj platnih usluga i gdje se on nalazi nedvosmisleno identificiraju. Pružatelji platnih usluga platitelja bez obzira na to uključuju te platne usluge u izračun iz stavka 2.</p> <p>4. Ako se primjenjuje zahtjev za pružatelje platnih usluga utvrđen u stavku 1.:</p> <p>(a) evidenciju vodi pružatelj platnih usluga u elektroničkom obliku tijekom razdoblja od tri kalendarske godine od kraja kalendarske godine u kojoj je plaćanje izvršeno;</p> <p>(b) evidencija se u skladu s člankom 24.b. Uredbe (EU) br. 904/2010 stavlja na raspolaganje matičnoj državi članici pružatelja platnih usluga ili državi članici domaćinu ako pružatelj platnih usluga pruža platne usluge u državama članicama koje nisu matična država članica.</p> <p>Članak 243.c</p>	<p>izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30.3.2012.),</p> <p>10. „BIC” je „BIC” iz članka 2. točke 16. Uredbe (EU) br. 260/2012. Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30.3.2012.).</p> <p>Članak 83.b</p> <p>(1) Pružatelj platnih usluga mora voditi dovoljno detaljnu evidenciju primatelja plaćanja i plaćanja u vezi s platnim uslugama koje obavlja za svako kalendarsko tromjesečje kako bi se nadležnim tijelima država članica omogućilo</p>		
--	--	--	--

<p>1. Za potrebe primjene članka 243.b stavka 1. drugog podstavka i ne dovodeći u pitanje odredbe glave V., smatra se da se platitelj nalazi u državi članici kojoj odgovara:</p> <p>(a) IBAN račun za plaćanje platitelja ili bilo koja druga identifikacijska oznaka kojom se platitelj nedvosmisleno identificira i daje informacija gdje se on nalazi ili, u nedostatku takvih identifikacijskih oznaka,</p> <p>(b) BIC ili bilo koja druga poslovna identifikacijska oznaka kojom se pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime platitelja nedvosmisleno identificira i daje informacija gdje se on nalazi.</p> <p>2. Za potrebe primjene članka 243.b stavka 1. drugog podstavka smatra se da se primatelj plaćanja nalazi u državi članici, na trećem teritoriju ili u trećoj zemlji kojoj odgovara:</p> <p>(a) IBAN račun za plaćanje primatelja plaćanja ili bilo koja druga identifikacijska oznaka kojom se primatelj plaćanja nedvosmisleno identificira i daje informacija gdje se on nalazi; ili, u nedostatku takvih identifikacijskih oznaka,</p> <p>(b) BIC ili bilo koja druga poslovna identifikacijska oznaka kojom se</p>	<p>provođenje kontrola nad isporukama dobara i usluga koje se u skladu s odredbama o mjestu oporezivanja iz članaka 12. do 28. ovoga Zakona smatraju izvršenima u državi članici kako bi se ostvario cilj suzbijanja prijevара u vezi s PDV-om.</p> <p>(2) Obveza iz stavka 1. ovoga članka odnosi se samo na platne usluge koje se obavljaju u vezi s prekograničnim plaćanjima. Plaćanje se smatra prekograničnim kada se platitelj nalazi u jednoj državi članici, a primatelj plaćanja se nalazi u drugoj državi članici, na trećem teritoriju ili u trećoj zemlji.</p> <p>(3) Obveza pružatelja platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se ako pružatelj platnih usluga tijekom kalendarskog tromjesečja istom primatelju plaćanja obavi platne usluge koje predstavljaju više od 25 prekograničnih plaćanja.</p>		
---	---	--	--

<p>pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja nedvosmisleno identificira i daje informacija gdje se on nalazi.</p> <p>Članak 243.d</p> <p>1. Evidencija koju u skladu s člankom 243.b vode pružatelji platnih usluga sadržava sljedeće informacije:</p> <p>(a) BIC ili bilo koju drugu poslovnu identifikacijsku oznaku kojom se pružatelj platnih usluga nedvosmisleno identificira;</p> <p>(b) ime ili naziv poduzeća primatelja plaćanja kako je navedeno u evidenciji pružatelja platnih usluga;</p> <p>(c) ako je dostupan, bilo koji identifikacijski broj za PDV ili neki drugi nacionalni porezni broj primatelja plaćanja;</p> <p>(d) IBAN ili, ako IBAN nije dostupan, bilo koju drugu identifikacijsku oznaku kojom se primatelj plaćanja nedvosmisleno identificira i daje informacija gdje se on nalazi;</p> <p>(e) BIC ili bilo koju drugu poslovnu identifikacijsku oznaku kojom se pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja nedvosmisleno identificira i daje informacija gdje se on nalazi kada</p>	<p>(4) Broj prekograničnih plaćanja iz stavka 3. ovoga članka izračunava se uzimajući u obzir platne usluge koje pružatelj platnih usluga obavi po državi članici i po identifikacijskoj oznaci iz članka 83.c stavka 2. ovoga Zakona. Ako pružatelj platnih usluga ima informaciju da primatelj plaćanja ima više identifikacijskih oznaka, izračun se provodi po primatelju plaćanja.</p> <p>(5) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na platne usluge koje obavljaju pružatelji platnih usluga platitelja u vezi s bilo kojim plaćanjem pri kojem se barem jedan pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja nalazi u državi članici, što pokazuje BIC pružatelja platnih usluga ili bilo koja druga poslovna identifikacijska oznaka kojom se pružatelj platnih usluga i gdje se on nalazi nedvosmisleno identificiraju. Pružatelji platnih usluga platitelja bez obzira na to uključuju te platne usluge u izračun iz stavka 3. ovoga članka.</p>		
--	---	--	--

<p>primatelj plaćanja prima sredstva, a sam nema račun za plaćanje;</p> <p>(f) ako je dostupna, adresu primatelja plaćanja, kako je navedena u evidenciji pružatelja platnih usluga;</p> <p>(g) detalje svih prekograničnih plaćanja kako je navedeno u članku 243.b stavka 1.;</p> <p>(h) detalje svih povrata plaćanja koji su utvrđeni kao povezani s prekograničnim plaćanjima iz točke (g).</p> <p>2. Informacije iz stavka 1. točaka (g) i (h) sadržavaju sljedeće pojedinosti:</p> <p>(a) datum i vrijeme plaćanja ili povrata plaćanja;</p> <p>(b) iznos i valutu plaćanja ili povrata plaćanja;</p> <p>(c) državu članicu podrijetla plaćanja koje je primio primatelj plaćanja ili koje je primljeno u njegovo ime, državu članicu koja je odredište isplate povrata, kako je primjenjivo, te informacije s pomoću kojih je utvrđeno podrijetlo ili odredište plaćanja ili povrata plaćanja u skladu s člankom 243.c;</p> <p>(d) svaku referentnu oznaku kojom se plaćanje nedvosmisleno identificira;</p> <p>(e) ako je primjenjivo, informaciju o tome je li plaćanje inicirano u fizičkom poslovnom prostoru trgovca.”.</p>	<p>(6) Ako se primjenjuje obveza za pružatelje platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka:</p> <p>a) evidenciju vodi pružatelj platnih usluga u elektroničkom obliku tijekom razdoblja od tri kalendarske godine od kraja kalendarske godine u kojoj je plaćanje izvršeno</p> <p>b) evidencija se u skladu s člankom 24.b. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010.) stavlja na raspolaganje matičnoj državi članici pružatelja platnih usluga ili državi članici domaćinu ako pružatelj platnih usluga obavlja platne usluge u državama članicama koje nisu matična država članica.</p> <p>Članak 83.c</p>		
--	---	--	--

(1) U svrhu primjene članka 83.b stavka 2. ovoga Zakona i neovisno o odredbama o mjestu oporezivanja iz članaka 12. do 28. ovoga Zakona, smatra se da se platitelj nalazi u državi članici kojoj odgovara:

a) IBAN račun za plaćanje platitelja ili bilo koja druga identifikacijska oznaka kojom se platitelj nedvosmisleno identificira i kojom se daje informacija gdje se on nalazi, ili ako nedostaju takve identifikacijske oznake

b) BIC ili bilo koja druga poslovna identifikacijska oznaka kojom se pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime platitelja nedvosmisleno identificira i kojom se daje informacija gdje se on nalazi.

(2) U svrhu primjene članka 83.b stavka 2. ovoga Zakona smatra se da se primatelj plaćanja nalazi u državi članici, na trećem teritoriju ili u trećoj zemlji kojoj odgovara:

a) IBAN račun za plaćanje primatelja plaćanja ili bilo koja druga identifikacijska oznaka kojom se primatelj plaćanja nedvosmisleno identificira i kojom se daje informacija gdje se on nalazi, ili ako nedostaju takve identifikacijske oznake

b) BIC ili bilo koja druga poslovna identifikacijska oznaka kojom se pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja nedvosmisleno identificira i kojom se daje informacija gdje se on nalazi.

Članak 83.d

(1) Evidencija koju u skladu s člankom 83.b ovoga Zakona vode pružatelji platnih usluga sadržava sljedeće informacije:

a) BIC ili bilo koju drugu poslovnu identifikacijsku oznaku kojom se

pružatelj platnih usluga
nedvosmisleno identificira

b) ime ili naziv primatelja plaćanja
kako je navedeno u evidenciji
pružatelja platnih usluga

c) ako je dostupan, bilo koji
identifikacijski broj za PDV ili neki
drugi nacionalni porezni broj
primatelja plaćanja

d) IBAN ili, ako IBAN nije dostupan,
bilo koju drugu identifikacijsku
oznaku kojom se primatelj plaćanja
nedvosmisleno identificira i kojom
se daje informacija gdje se on
nalazi

e) BIC ili bilo koju drugu poslovnu
identifikacijsku oznaku kojom se
pružatelj platnih usluga koji djeluje
u ime primatelja plaćanja
nedvosmisleno identificira i kojom
se daje informacija gdje se on
nalazi kada primatelj plaćanja
prima sredstva, a sam nema račun
za plaćanje

f) ako je dostupna, adresu primatelja plaćanja, kako je navedena u evidenciji pružatelja platnih usluga

g) detalje svih prekograničnih plaćanja kako je navedeno u članku 83.b stavku 1. ovoga Zakona

h) detalje svih povrata plaćanja koji su utvrđeni kao povezani s prekograničnim plaćanjima iz točke g) ovoga stavka.

(2) Informacije iz stavka 1. točaka g) i h) ovoga članka sadržavaju sljedeće pojedinosti:

a) datum i vrijeme plaćanja ili povrata plaćanja

b) iznos i valutu plaćanja ili povrata plaćanja

	<p>c) državu članicu podrijetla plaćanja koje je primio primatelj plaćanja ili koje je primljeno u njegovo ime, državu članicu koja je odredište isplate povrata, kako je primjenjivo, te informacije s pomoću kojih je utvrđeno podrijetlo ili odredište plaćanja ili povrata plaćanja u skladu s člankom 83.c ovoga Zakona</p> <p>d) svaku referentnu oznaku kojom se plaćanje nedvosmisleno identificira</p> <p>e) ako postoji, informaciju o tome je li plaćanje inicirano u fizičkom poslovnom prostoru trgovca.”.</p>		
<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice najkasnije do 31. prosinca 2023. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p>	<p>Članak 1.</p> <p>U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19.,</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2024.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>138/20., 39/22., 113/22. i 33/23.), u članku 2. stavku 1. iza podstavka 13., umjesto točke stavlja se zarez i dodaje podstavak 14. koji glasi:</p> <p>„- Direktiva Vijeća (EU) 2020/284 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga (SL L 62, 2.3.2020.).“.</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>